

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.872 van 22 april 1999
in de zaak A. 45.069/VII-10.353.**

In zake : Willy SNAUWAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BEERNAERT,
kantoor houdende te ROESELARE,
Hugo Verrieststraat 39

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
kantoor houdende te HARELBEKE,
Noordstraat 7.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy SNAUWAERT op 30 september 1991 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 25 juni 1991 van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 16 juni 1988 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende, eensdeels, het verlenen van de vergunning aan de verzoeker voor de exploitatie van een varkensfokkerij gelegen aan de Kleine Molenstraat 30 te Wielsbeke en, anderdeels, het weigeren van de vergunning tot toevoeging aan voormelde inrichting van een nieuwe stal voor 450 dieren, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 24 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BEERNAERT, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat R. BACKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Op 29 mei 1987 dient de verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een ARAB-vergunningsaanvraag in voor het oprichten van een varkensfokkerij omvattende :

- twee mestvarkensstallen voor 450 dieren elk;
- een zeugenstal voor 150 dieren;
- een biggenbatterijstal voor 1.200 dieren;
- silo's voor plantaardige stoffen (circa 100 ton).

Op het ogenblik van de vergunningsaanvraag was een mestvarkensstal voor 450 dieren en een zeugenstal voor 150 dieren in exploitatie.

1.2. Bij besluit van 16 juni 1988 van de bestendige deputatie wordt aan de verzoeker voor een termijn van 15 jaar vergunning verleend voor het uitbaten van een varkensfokkerij met een bestaande mestvarkensstal voor 450 dieren, een zeugenstal voor 150 dieren, een biggenbatterijstal voor 1.200 dieren en silo's voor $\pm$ 100 ton plantaardige stoffen.

De vergunning wordt geweigerd voor het exploiteren van een nieuwe mestvarkensstal voor 450 dieren.

Dit besluit wordt onder meer als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat gelet op de bestaande mestverzadigingsgraad de vergunning tot het exploiteren van een nieuwe mestvarkensstal voor 450 dieren dient geweigerd te worden ten einde de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en van de bodem voor verdere aantasting te vrijwaren;

Overwegende dat de geurhinder door de exploitatie van de overige stallen mits naleving van de opgelegde voorwaarden binnen aanvaardbare grenzen kan gehouden worden".

1.3. Op 6 juli 1988 tekent de verzoeker hiertegen bij de Vlaamse regering beroep aan.

1.4. In het kader van het onderzoek van dat beroep verleent het bestuur ruimtelijke ordening een gunstig stedenbouwkundig advies daar de inrichting volgens het gewestplan Roeselare-Tielt (koninklijk besluit van 17 december 1979) in een agrarisch gebied gelegen is.

De administratie gezondheidszorg, hygiëne en gezondheidsinspectie brengt op 15 december 1988 volgend advies uit :

"Het bedrijf is gelegen in landbouwgebied maar paalt onmiddellijk aan een woonkern waar een 10-tal huizen staan.

De inplanting is dan ook niet geschikt voor een industriële varkensfokkerij.

Beperkt tot zijn huidige omvang, 150 zeugen, de biggenstal en 450 stuks mestvarkens is de grens van de aanvaardbare burenhinder wel bereikt maar de uitbouw tot een volwaardig gesloten bedrijf kan hier niet worden toegelaten.

Het beroep dient dan ook verworpen. Het vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie lijkt mij al heel royaal toegemeten !".

Op 11 juni 1991 brengt het hoofdbestuur leefmilieu verslag uit over een onderzoek ter plaatse. In dit verslag wordt onder meer het volgende gesteld :

"3) omgeving

De betreffende percelen zijn volgens het bij K.B. van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan Roeselare-Tielt opgenomen in een agrarisch gebied.

De gebruikte percelen palen aan percelen vreemd landbouwland en aan twee vreemde bebouwde percelen met woning.

De omgeving in een straal van 50 m rond de stallen omvat twee vreemde woningen.

De kortste afstand tussen de nieuw te bouwen biggenbatterijstal en de meest nabije vreemde woning bedraagt nauwelijks 15 meter.

In de onmiddellijke omgeving is een woonkern gelegen waar een tiental huizen staan".

Rekening houdend met voornoemde adviezen en met het onderzoek ter plaatse, beëindigt het bestuur het

onderzoek van het door de verzoeker ingestelde beroep met volgende gevolgtrekking :

"Omwille van de geringe ruimtelijke scheiding zal de exploitatie steeds aanleiding geven tot gegronde klachten inzake milieuhinder.

Er wordt dan ook voorgesteld om het beroepen besluit te bevestigen".

1.5. Met het bestreden besluit wordt het door de verzoeker ingediende beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit bevestigd.

Dit besluit wordt als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het advies dd. 17/10/1988 van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu;

Gelet op het advies dd. 15/12/1988 van de Administratie voor Gezondheidszorg;

Gelet op het advies dd. 11/06/1991 van het Bestuur Milieuvergunningen, van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting;

Overwegende dat het beroepen besluit op datum van 04/07/1988 aan de aanvrager werd betekend; dat het beroep bijgevolg binnen de reglementaire termijn werd ingediend;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Roeselare-Tielt, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 17/12/1979 gelegen is in agrarisch gebied; dat de gevraagde exploitatie verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften zoals deze voor voormelde gebieden zijn bepaald door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;

Overwegende dat de geurhinder inherent aan de inrichting, zelfs met eerbiediging van op te leggen exploitatievoorwaarden, niet tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau kan beperkt worden om reden dat in de onmiddellijke omgeving zich een kleine woonkern bevindt en dat de afstand tot de meest nabije woning nauwelijks 15 meter bedraagt; dat bijgevolg de inrichting niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving";

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Eerste exceptie

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep onontvankelijk is omdat het verkeerdelijk gericht is tegen de Vlaamse Gemeenschap in plaats van het Vlaamse Gewest;

2.1.2. Overwegende dat de verzoeker terecht onder meer wederantwoordt dat zelfs in de veronderstelling dat die aanwijzing foutief zou zijn, dit niet tot de onontvankelijkheid van het beroep kan leiden omdat dit geen inbreuk op een op straffe van nietigheid voorgeschreven of een substantieel voorschrift uitmaakt; dat de exceptie derhalve wordt verworpen;

2.2. Tweede exceptie

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij ook nog aanvoert dat de bestreden beslissing dateert van 25 juni 1991 en niet binnen de reglementaire termijn van zestig dagen werd bestreden;

2.2.2. Overwegende dat de beroepstermijn niet ingaat met de dag van het nemen van het bestreden besluit; dat niet blijkt dat het beroep werd ingesteld meer dan zestig dagen nadat het bestreden besluit aan de verzoeker ter kennis werd gebracht; dat de exceptie dus niet opgaat;

3. Gegrondheid van het beroep

3.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden samengevat :

3.1.1. Het **enige middel** is afgeleid uit de schending van artikel 10 van het ARAB :

"Artikel 10 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (Regentsbesluit van 11.02.1946) bepaalt dat de beslissende overheid haar beslissing moet motiveren. Het besluit van de Heer Gemeenschapsminister verwerpt echter het beroep zonder de door verzoekers opgeroepen middelen te onderzoeken en op andere gronden dan deze van de Bestendige Deputatie. De besluitvorming heeft eenvoudig de middelen van verzoeker niet ontmoet.

Het normaal karakter van eventuele burenhinder werd voordien niet weerhouden en een individuele beoordeling is niet voorhanden door te verwijzen naar een plaatselijke gesteldheid zonder meer. Aldus werden de bepalingen van art 10 van het algemeen reglement betreffende de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen niet geëerbiedigd";

3.1.2. In haar **memorie van antwoord** repliceert de verwerende partij:

"De beslissing wordt door de bevoegde overheid in eerste aanleg of in beroep genomen op grond van een eigen beoordeling van de eisen gesteld door de plaatselijke aanleg (R.v.St. MONBAILLU, nr. 13.179 van 22 oktober 1968).

Alvorens haar beslissing te nemen vroeg de overheid in kwestie advies aan de daartoe bevoegde diensten welke zich lieten leiden door de eisen van de plaatselijke aanleg : zie het uitvoerig verslag van het onderzoek ter plaatse van het Bestuur Milieuvergunningen (stuk 13) en advies van de Gezondheidsinspectie, welke diensten uiteindelijk werden gevolgd bij besluitname";

3.1.3. De verzoekende partij voert in haar **memorie van wederantwoord** nog aan :

"Het besluit van de Gemeenschapsminister bouwt een volledige andere motivatie op.

Hoofdargument blijkt hier de onmogelijkheid om de geurhinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Deze motivering beantwoordt geenszins, noch expliciet, noch impliciet de stelling door eiser in zijn beroepsverzoekschrift verdedigd. Terzake blijkt immers niet uit de bestreden beslissing dat de Gemeenschapsminister het middel voor hem ingeroepen, betreffende de opslag-, verwerkings- en verspreidingscapaciteit van de mest, heeft onderzocht.

De verwijzing naar de diverse adviezen vermogen het besluit niet de motivering te geven die vereist is, daar deze tijdens de voorbereidende procedure werden ingewonnen en bovendien aan de belanghebbende onbekend zijn (R.v.St., nr. 32.559, 11 mei 1989).

Inhoudelijk kunnen de uitgebrachte adviezen evenmin de weigeringsbeslissing ondersteunen.

Vooreerst zijn de adviezen van het College van Burgemeester en Schepenen van Wielsbeke dd. 10.07.1987, van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu dd. 17.10.1988 gunstig.

Deze kunnen een weigeringsbeslissing niet motiveren (R.v.St., nr. 32.674, 1 juni 1989).

Vervolgens kan de vage verwijzing naar de ligging van het bedrijf en de vermelding van het bereiken van de grens van aanvaardbare burenhinder, zonder te vermelden waarin die bestaat, zoals het advies van de Administratie Gezondheidszorg dd. 15.12.1988 doet, evenmin als een voldoende motivering aanzien worden. Dit advies maakt niet eens gewag van de bemestingsproblematiek.

Hetzelfde bezwaar geldt voor het advies van het Bestuur voor Milieuvergunningen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting dd. 11.06.1991.

Aldus kan worden gesteld dat de Gemeenschapsminister zijn beslissing dd. 26.05.1991 niet heeft gemotiveerd zoals vereist door artikel 10 van het Regentsbesluit van 11.02.1946";

3.2. Bespreking

Overwegende dat het middel ongegrond is om de volgende redenen :

3.2.1. De devolutieve werking van het beroep heeft tot gevolg dat, zoals in casu is gebeurd, de beroepsbeslissing kan steunen op andere motieven dan deze die in eerste aanleg in aanmerking werden genomen.

3.2.2. Het hoger geciteerd weigeringsmotief van het bestreden besluit met betrekking tot de geurhinder, is duidelijk genoeg geformuleerd om te voldoen aan de formele motiveringsplicht.

Het deelt immers voldoende duidelijk de reden voor de weigering mee.

3.2.3. De hoger geciteerde adviezen van de verschillende besturen kunnen, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker beweert, inhoudelijk wel degelijk de weigeringsbeslissing ondersteunen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig april 1900
negenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.